

HOMELES

Les je naším posláním

2

2023/2024
Studentský časopis

2.....	Z ředitelny
4.....	Historie
5.....	Sport
6.....	Trubačský podzim
7.....	DM Jungmannova
8.....	Rybařský kroužek
9.....	Kolona, 3. ročníky
13.....	Úspěch v dobrovolnictví
14.....	Návštěva televize Šlágr
16.....	Maturita se blíží
17.....	Minirozhovory
21.....	Nový přírůstek
23.....	Z Brna do Győru, druhá část
26.....	Rozhovor
28.....	Zimní příkrmování
39.....	Problémy s emoji
31.....	Masožravé rostliny
33.....	Napoleon
36.....	Osmisměrka
37.....	Redakce
38.....	Co nás čeká?

Milí čtenáři,
vítáme Vás u nového zimního čísla.
Vánoce máme za pár dní a většina z nás se těší na pohodové večery s cukrovím. Na ulicích září světýlka, náměstí provoněla vůně svařáku a ve vzduchu je veselá nálada. I přestože jste si loni říkali, že nic nenecháte na poslední chvíli, teď zuřivě brouzdáte uličkami nákupních středisek a mačkáte se v řadách. Nebojte, nejste sami. Hlavu vzhůru a pevné nervy. Užijte si společný čas se svými nejbližšími a odpočiňte si. A pro mrzouty a Grinche platí to samé. Je to jednou v roce, tak prosím neberte radost ostatním!

Jak je v Homelesu zvykem, připravili jsme si pro vás plno nabitých článků. Najdete zde úspěchy naší lesnické rodiny, problematiku instagramu nebo pokračování našeho cestovatele.

Přejeme Vám krásné prožití svátků a nového roku 2024 Vykročte 1. ledna tou správnou nohou a těšíme se s Vámi na další číslo.

Pěkné počteníčko přeje redakce Homeles

„Pouze dvě věci jsou nekonečné. Vesmír a lidská hloupost. U té první si tím však nejsem tak jist.“

„Jenom život, který žijeme pro ostatní, stojí za to.“

„Je to ale smutná epocha, když je snadnější rozbít atom, než zničit předsudky.“

„Všichni víme, že světlo putuje rychleji než zvuk. Proto někteří lidé vypadají chytře, dokud je neslyšíte mluvit.“

„Chytrý člověk vyřeší problém, moudrý se mu vyhne.“

„Ten, kdo se nikdy nedopustil chyby, se nikdy nepokusil o něco nového.“

Albert Einstein

ZŘEDITELNY

Lesu zdar, milí čtenáři,

prosincové číslo je tu a jsem rád, že školní rok běží dál se vším, co se k tomu váže. Prioritou školy je samozřejmě výuka, ale to vše dění kolem je zase pro vás atraktivnější a také to patří ke studentskému životu. V listopadu proběhly klasické tradiční akce, mezi které řadíme nejen Hubertskou zábavu, ale také závěrečnou kolonu třetáků či hony čtvrtých ročníků. Všechny tyto akce hodnotím velmi pozitivně. Myslím, že všichni zúčastnění je vnímají po všech stránkách jako velmi dobře připravené.

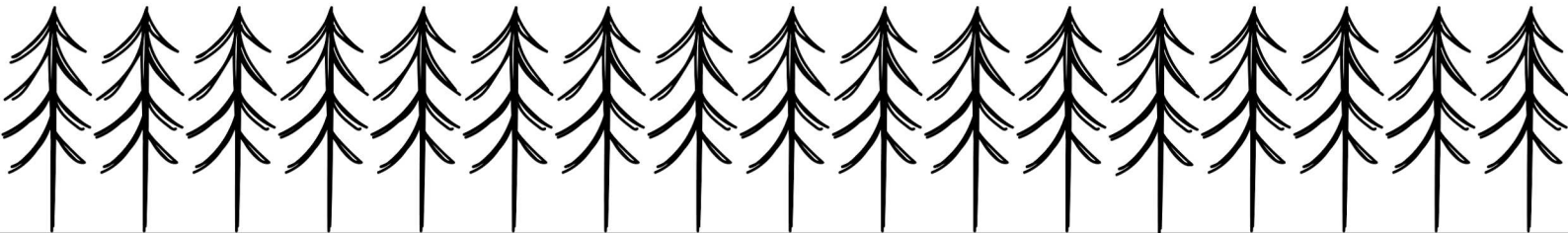
Některým možná nejvíc v myslích zůstává Hubertská zábava. Celý společenský večer se velice povedl, ceremoniál byl velmi slavnostní, krásný a důstojný, následná zábava se obešla bez incidentů. Za což tedy patří velký dík všem čtvrtákům a organizátorům z řad zaměstnanců školy. Chtěl bych také vyzdvihnout a poděkovat za práci zaměstnancům kuchyně, připravené zvěřinové pokrmy si všichni velmi pochvalovali! Pro třetáky byl slavnostní pátek 24. 11., kdy proběhla jejich poslední hodina tanečních kurzů, tzv. závěrečná kolona. Plná Sokolovna kamarádů i příbuzných ocenila jejich snažení, vedoucí tanečních kurzů, manželé Münsterovi, měli připravený i pestrý a pěkný doprovodný program.

Další tradiční podzimní aktivitou jsou hony čtvrtáků. I tyto společné lovecké akce se vydařily, žákům se naháňky podařilo zorganizovat dle představ a v duchu mysliveckých zvyků a tradic.

Všechny tyto aktivity se již staly tradiční a nedílnou součástí naší lesárny. A pak se musíme také vypořádávat s výzvami nečekanými. Ať už to bylo vyhlášení ředitelského volna z důvodu zapojení pedagogických pracovníků do stávky či skutečná „hurá akce“ s hranickým adventním věncem. Přestože jsme měli od pracovníků města informaci, že letos se adventní věnec u hranického zámku chystat nebude, tak jsme se v posledním týdnu před první adventní nedělí dozvěděli, že opak je pravdou.

Díky koordinaci a spolupráci s Ekoltesem jsme byli schopni vyslyšet prosby a naplnit očekávání. Chci tu poděkovat zejména paní zahradnici a třídě 2.B za skvěle odvedenou práci.

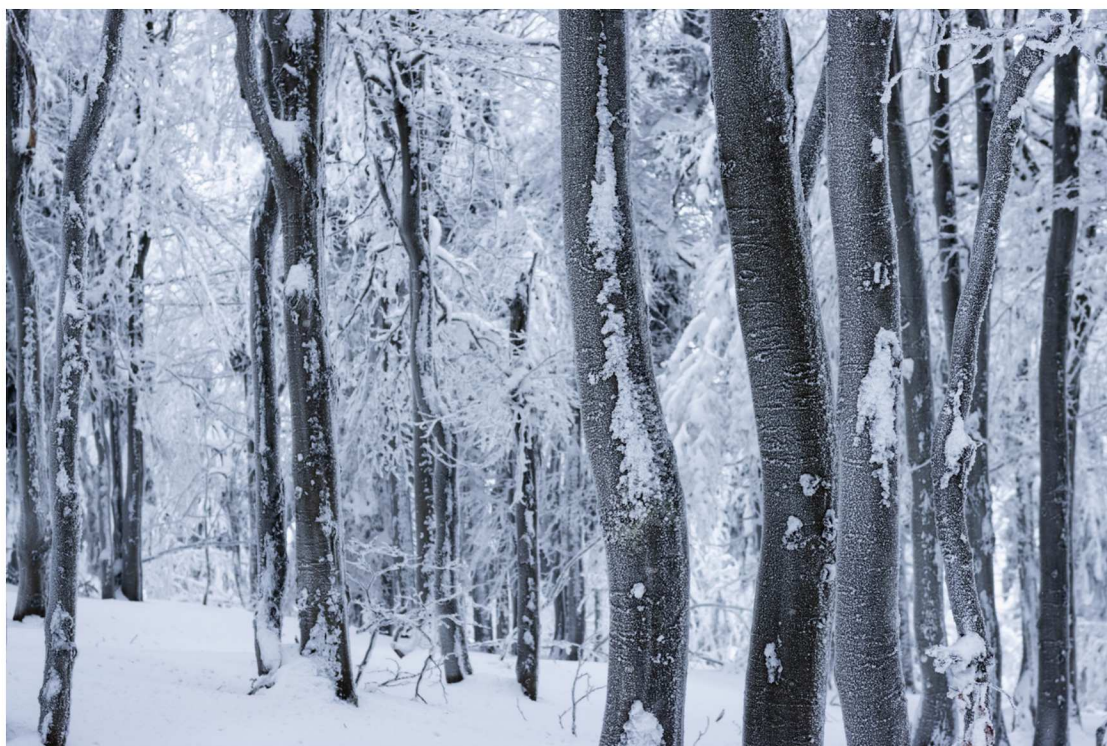

Do konce pololetí nás ještě čeká spousta aktivit. V prosinci proběhne vánoční turnaj ve florbale. Trubači zahrají na hranickém náměstí na vánočních trzích. Čekají nás tři dny otevřených dveří, jeden ještě v tomto měsíci a dva v lednu. Prváky čeká pasování na lesnické fámuly. V pátek 2. 2. jsou pololetní prázdniny, na které letos naváže lyžařský kurz pro naše druháky, a pak následují jarní prázdniny.

Věřím v naše čtvrtáky, že nás neochudí o tradiční akci „Poslední semestr“. Je to jejich šance, jak humornou formou říct, co se jim na škole líbí, či nelíbí.

Prosinec je měsícem bilancování, je přelomem kalendářních roků, školní rok je téměř ve své polovině. Všichni se ohlížíme za uplynulým rokem, hodnotíme, zda se vše podařilo splnit dle našich představ a s nadějným očekáváním hledíme vstříc tomu, co přijde.

Přeji všem našim čtenářům, žákům i jejich rodinným příbuzným, zaměstnancům školy a jejich rodinám klidné a pohodové vánoční svátky, příjemné prožití celého adventního období a do nového roku hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Ing. Lukáš Kandler
ředitel školy

HISTORIE

V předchozích číslech časopisu jsme se postupně posouvali v historii hranické lesnické školy, až jsme se dostali na začátek 70. let.

Rok 1970 přinesl vystřízlivění po vzrušených letech 1968 a 1969. Dubnové plénum ÚV KSČ a nové stranické vedení znamenal zásadní obrat ve vývoji naší společnosti. Škola nezůstala nic dlužna tomuto dění, spíše naopak.

S obdobím normalizace přišla doba nedůvěry, prověrek a personálních změn ve škole. Musely odejít osobnosti, které zabezpečovaly důstojný ráz a chod školy (ředitel Matoušek, prof. Dragoun, ing. Michálek, později i Dr. ing. Svoboda, aj.). Ředitelem se stal Jiří Sumara, který jako dlouholetý mládežnický a stranický funkcionář sledoval především politický směr v činnosti školy. V tomto období se škola stala významnou společensko-politickou složkou ve městě, která přispívala nejen k zvelebení města, ale výrazně ovlivňovala i společenské dění v Hranicích. Ve škole proběhla rekonstrukce rozvodů vody i elektřiny, opravila se fasáda. Na školním polesí byla vybudována pěkná budova chaty (vyhořela v r. 1994) či byla postavena učebna praxe (Květoňka), ale nový internát chyběl.

Školní internát v Jungmannově ulici kapacitou už nedostačoval. Škola v roce 1976 získala od města dvě starší budovy po zrušeném zemědělském odborném učilišti v Hranicích. Po stavebních úpravách sloužila jako ubytovna studentů pouze jedna z nich, budova u staré pošty na Třídě 1. máje.

Problémy s ubytováním studentů však přetrvávaly. Navíc se projevil také nedostatek učeben a kabinetů. Od roku 1986, po zrušení lesnických mistrovských škol, se otevíraly vždy tři třídy prvních ročníků. Školu tak na konci 80. let navštěvovalo 12 tříd po 30 žácích denního studia. Kvůli nedostatku místa musely některé první ročníky studovat na odloučeném pracovišti na zemědělské škole v Přerově.

Pokračování příště

Ředitelé lesnické školy v tomto období

1970 – 1990

Ing. Jiří Sumara

Na základě historických textů a dostupných materiálů zpracovala
Ing. Helena Drozdová

Dne 4. 10. 2023 se uskutečnil volejbalový turnaj hochů v Přerově. Turnaj hrálo 5 týmu. Klání se účastnilo i gymnázium Kojetín, které hraje extraligu v ČR a zároveň jí vévodí. Všechny týmy si tak mohly "osahat" tu nejvyšší úroveň. Naši kluci nakonec obsadili pěkné 4. místo.

Tradiční přebory v atletice O vlajku školy se letos uskutečnily 12. 10. Po hodně letech se této soutěže zúčastnily všechny ročníky naší školy. Díky tomu se sice soutěž protáhla, ale žáci byli dobře naladěni, takže skoro všichni vydrželi na závěrečné vyhlášení. Třetí místo obsadila třída 3.A, druhé místo třída 3.B, která však měla stejný počet bodů jako třída 4.B, která soutěž vyhrála pouze díky vyššímu procentu zastoupení dívek v soutěži. Všem žákům patří poděkování za snahu a účast.

I letos naše škola pořádala okrskové kolo ve fotbale hochů. Turnaj proběhl dne 17. 10. a zúčastnily se ho všechny hranické střední školy. SPŠ Hranice dokonce poskládala 2 týmy, takže celkově startovalo 6 týmů (SLŠ, SZŠ, SOSŠ, Gymnázium, SPŠ 2x). Turnaj byl velice kvalitní, protože se ho účastnili takřka je aktivní hráči. Naši kluci podali kvalitní výkon, ale nakonec to stačilo na 4. místo. Všem klukům děkujeme za reprezentaci a nasazení.

Dne 17.10 jsme se s děvčaty vydaly do haly hranického gymnázia, kde jsme měly v plánu ukázat co v nás je. Pečlivě jsme na tento turnaj trénovaly a bylo to vidět, když jsme proti silným hráčkám z Přerova bojovaly do posledních sil. I přesto že přerovská děvčata byla silnější, prokázaly jsme že z Hranic jsme stále ta 1 my. Z 8 zúčastněných týmů jsme skončily na krásném 5 místě, a pevně doufám že příští rok se opět posuneme o příčku výš.

Mgr. Pavel Strýček,
Gabriela Zychová, 4.A

NABÍDKA MIMOŠKOLNÍCH AKTIVIT NA DM JUNGMANNOVA V TOMTO ŠKOLNÍM ROCE

I v letošním školním roce pokračují na DM Jungmannova osvědčené sportovní kroužky (florbal, sálová kopaná, nohejbal, pétanque a beach volejbal). Probíhají v zapůjčených halách nebo ve venkovním areálu. Nejčastěji jsou však využívány vnitřní prostory ve „věži“, kde probíhají schůzky kynologického a aranžérského kroužku, tréninky ve stolním tenise a kondičním posilování a denní nacvičování trubačů. Od září se pak nově scházejí aktivní čtenáři v čajovně v tzv. „čtenářské dílně“. Nadále pokračujeme v oblíbených zájezdech do divadel, rovněž pořádáme návštěvy krytého bazénu v Hranicích.

RYBÁŘSKÝ KROUŽEK

Již několik let je obnoven rybářský kroužek, který probíhá převážně v podzimním a jarním období. Kroužek je zaměřen nejen na lov ryb, ale také péči a údržbu rybníků. Nedílnou součástí je také doplnění obsádky ryb, které byly v předchozím období uloveny. Snažíme se rovněž dosadit ryby dravé, aby nebylo v rybnících nadbytek bílé ryby a byla tak rovnováha v rybí obsádce. Letos jsme opět využili praxe našich žáků při výlovu na Libavé a nakoupili kapry, amury a candáty, kteří byli následně převezeni na paršovické rybníky. Na jaře příštího roku bychom chtěli vysadit obsádku amura na valšovické jezírko. Cílem je redukce okřehku na této vodní ploše, které by amuři výrazně měli pomoci. Letošní sezóna je u konce a již se těšíme na tu následující v roce 2024.

Mgr. Pavel Strýček

KOLONA, 3. ROČNÍKY

Všechno to začalo počátkem října, kdy nás čekala první taneční lekce. Šestá hodina podvečerní, sokolovna plná lidí a uprostřed sálu náš taneční učitel pan Münster se svou manželkou, kteří nás vřele vítají...

Někdy to dalo hodně práce přemluvit se po cvičeních v lese, abychom šli, ale nakonec jsme si vždy každou lekci moc užili. I když to bylo dost náročné, na každou další lekci jsme se stejně těšili.

Deset lekcí uteklo jako voda a nás čekala závěrečná kolona. Přišla spousta členů našich rodin a taky přátelé, aby se podívali, co všechno jsme se naučili. Tančili jsme ve třech sériích celkem dvanáct tanců a pro nás nejtěžší bylo asi tango, u kterého jsme se většinou pěkně zamotali. Mezi jednotlivými sériemi byl prostor pro tanec s hosty i pro vystoupení dvou mladých tanečnicků.

Po odtančení všech sérií jsme měli pár tanečních soutěží. A v závěru už byla volná zábava, při které jsme se fotili a tančili spíš moderní párty tance.

Myslím, že někteří tanečníci ještě při poslední lekci stresovali, že jim to vůbec nejde, ale nakonec jsme to všichni nějak zvládli. Někteří líp, jiní s pošlapanýma nohama, ale i tak si to všichni užili.

HUBERTSKÁ ZÁBAVA

Vážení studenti, slovatní občané Hranic i náhodní kolemjdoucí...

Tak to konečně přišlo. Po roce se mezi nás opět rád vrátil sv. Hubert, aby jménem všech studentů 4. ročníku a ředitelství SLŠ v Hranicích všechny pozval na již tradiční Hubertskou zábavu, která se konala v sobotu 25. 11. 2023 v zájezdním hostinci zvaném Sokolovna.

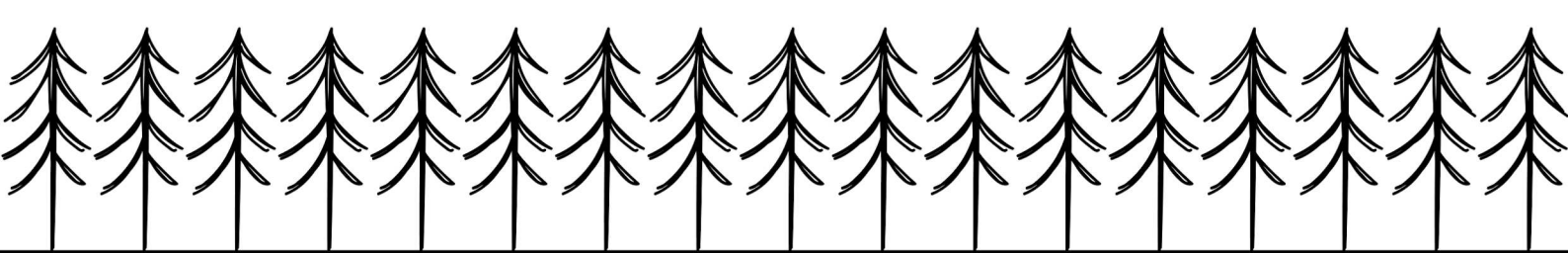
Veškeré několikaměsíční přípravy se nachýlily ke konci, který začal zvaním na Hubertskou zábavu. Ráno se Hubertova družina sešla před kabinetem Strojů a zařízení, aby se náležitě připravila a byla ponaučena ohledně celého procesu zvaní. Pak následoval krátký nácvik před školou a v 9:00 započal výjezd na ozdobených bryčkách z arboreta, aby mohla výprava zvát slovatné občany Hranic i náhodné kolemjdoucí. Zbylí čtvrtáci se lopotili s výzdobou zájezdního hostince. S chystáním a zdobením skončili zhruba v poledne.

V sobotu ráno se pokračovalo, konkrétně převážením tomboly a dekorací do sálu sokolovny, jako jsou chvojí a stromky, či svážením zvěřiny. Potom následovala generálka polonézy, nácvik příchodu Hubertovy družiny s fanfárami trubačů z 2. ročníku a také zkouška nástupu 4. ročníku na stužkování. Se vším všudy bylo opět do poledne hotovo.

Po šesti hodinách přišla samotná událost. Celý slavnostní večer propukl slavnostními loveckými fanfárami. Poté, po krátké přímlově Hubertově ke shromážděným hostům, zhlédli návštěvníci ozdobování studentů 4. ročníku stužkami a zahajovací ceremoniál zakončila polonéza, kterou vymyslel a se studenty nacvičil Petr Münster. Po potlesku se páry z polonézy ihned chopily krabiček s losy a posíleny dalšími fámuly stavu lesnického se jaly prodávat lístky na tombolu. Během chvíle už nebylo co prodávat.

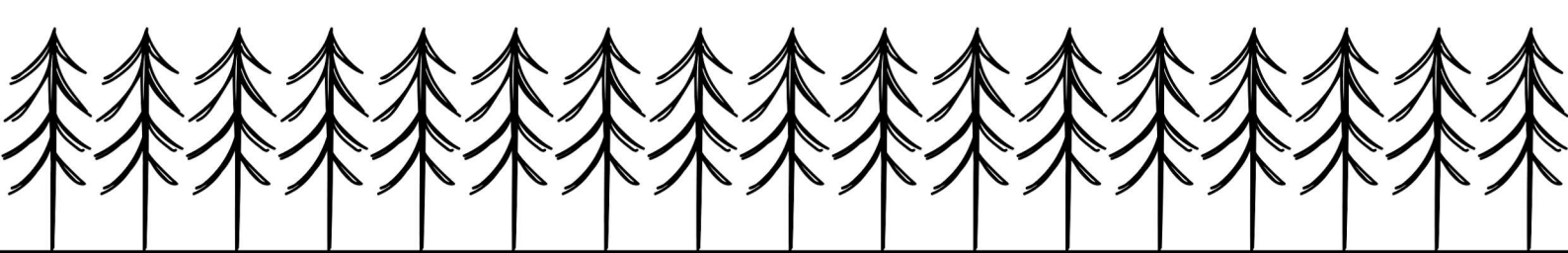
Pak si zábava plynula vlastním tempem přerušovaná snad jen vyvoláváním tomboly a jejím vydáváním. K potrhávání údů radostnému i k pohlazení sluchu všech libé tóny vyluzovala skupina RK Band. Hosté se během večera mohli občerstvit zvěřinovými pokrmy a zapít je všemožnými sorty truňků.

I když to všechno zní pěkně, ne všichni byli spokojeni s Hubertskou, především studenti 4. ročníku. Pro jedny to byla přehlídka ztraceného času. Druhým se nelíbilo, že ve srovnání s ostatními školami, které mají stužkovací večírky či plesy, tato událost nebyla pro 4. ročník, ale pro místní občany. Mnozí si stěžovali (stále myslím studenty) na nedodržování služeb dozoru u dveří, např. z šedesátiminutové nebo devadesátiminutové se stala služba čtyřhodinová. Do jisté míry jednou z vad na kráse letošní Hubertské zábavy bylo nevhodné chování některých zaměstnanců školy. Pak tu je tombola. Prodávající páry dostaly krabičku s daným počtem losů. V případě, že pár náhodou vydělal více, než bylo potřeba na daný počet losů, částka navíc připadla prodávajícím rovným dílem. Ovšem problém nastává, pokud se neprodají losy z krabičky kompletně. V ten moment musí prodávající pár uhradit zbývající sumu. Když tedy všechny tři třídy máme táhnout za jeden provaz a pracovat jako jeden celek, proč se prostě „přebytečné“ peníze nevyužijí na pokrytí nebo snížení ztráty? Nebo se nenajde jiné řešení, aby případný nedostatek neplatili studenti?

A ke konci kritiky zakázané ovoce – alkohol. Na celou akci byl vydán pro čtvrtáky plošný zákaz požívání alkoholu. Asi proto, že se jedná o školní akci. Samozřejmě že nelze uhlídat, zda někdo neporušuje tento zákaz a že se část žáků někde bokem napije. Jenže je oheň na střeše, pokud toto procento žáků začne chodit s pivem nebo panákem v ruce, jak kdyby se nic nedělo. Těm zodpovědnějším, kteří sušili celý večer ústa, by ani tak nevadilo, že jejich soukmenovci pijí i přes zákaz, ale že jim nikdo z řad učitelů nic neřekne. A taky že učitelé sami popíjejí, avšak studenti nesmí. Může to pak vyvolávat dojem, že kážou vodu a pijí víno. Doslova.

Určitě by se našlo více témat ke kritice, ale myslím si, že na ukázkou toho, že každá mince má dvě strany, to stačí. Prosím, předchozí 2 odstavce berte jako interpretaci názorů i ostatních čtvrtáků. S ne všemi názory souhlasím. A odpověď pro ty, které napadlo, proč tomu tak je, je jednoduchá – prostě to tak je, to je život, bylo to tak i předtím a nikdo nebude měnit něco, co už desítky let funguje.

Závěrem by se hodilo poděkovat všem osobám, jež se podílely na organizaci a přípravě letošní Hubertské. Bez nich by nedopadla takovým způsobem, jakým dopadla. Další poděkování určitě patří všem sponzorům a dárcům, kteří obohatili tombolu svými dary. Osobně jsem si z Hubertské odnesl spíše kladné vzpomínky. A nebudu sám, kdo se příští rok vrátí.

ÚSPĚCH V DOBROVOLNICTVÍ

Gratulujeme naší paní vychovatelce Renatě Knápkové za získání Ceny Ď 2023 v kategorii "Za umění dělat radost a přitom pomáhat", kterou byla oceněna 16. 10. 2023 v Národním divadle v Praze.

Paní vychovatelka s našimi žáky pravidelně navštěvuje hranický domov pro seniory. Společně podnikají výlety do blízkého okolí či tráví čas u povídání. Získání této ceny je oceněním nejen paní vychovatelky, ale také žáků, kteří se těchto aktivit účastní. Všem gratulujeme a děkujeme za skvělou prezentaci školy.

Paní Knápková k tomu dodává: "Jsem velmi pyšná na toto ocenění, ale není to jen moje zásluha, velké díky patří i studentům SLŠ Hranice, kteří se mnou pravidelně navštěvují klienty Domova seniorů v Hranicích. Zároveň bych chtěla poblahopřát panu Zdeňku Babáčkovi, který byl nominovaný na tuto cenu společně se mnou. A hlavně děkuji za doprovod a spolupráci paní ředitelce DS Simonce Hašové a Věře Mašláňové a vedení školy, které mě podporuje a tyto návštěvy mi umožňuje."

Ing. Helena Drozdová

NÁVŠTĚVA V TELEVIZI

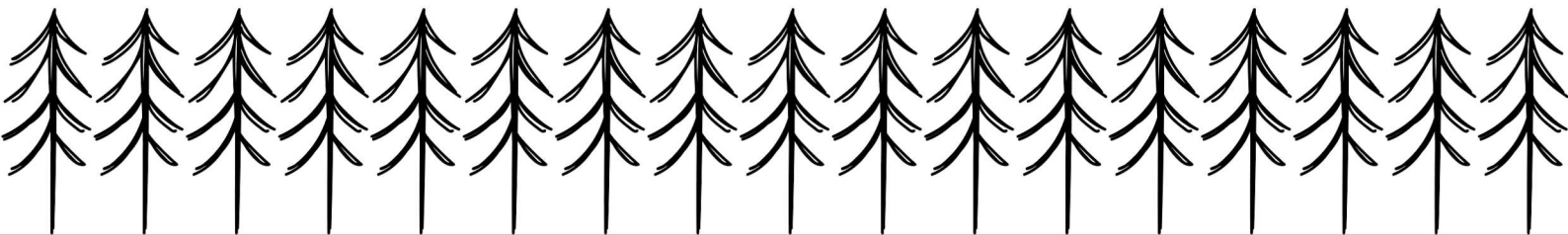

Před pár dny jsem byla oslovena ředitelem nadace ceny Ď Richardem Langerem, který napsal výzvu všem oceněným v celostátním kole, aby, pokud mohou, věnovali jeden pracovní den natáčení o ceně Ď ve studiu televize Šlágr. Ráda jsem toto pozvání přijala i s doprovodem paní Simony Hašové, ředitelky Domova seniorů v Hranicích. Vyjely jsme tak do Dubného u Českých Budějovic, kde má tahle televize svá studia.

Proč právě TV Šlágr? Nadace ceny Ď dostala totiž od této televize dar v podobě natočení celého ceremoniálu finále Ď, který probíhal v říjnu tohoto roku na Nové scéně Národního divadla v Praze. Následně tedy přišla příležitost znovu se setkat v televizi a předat si zážitky z předávání cen.

Ve studiu se sešli lidé s velkým a dobrým srdcem, kteří dělají dobrovolně a zadarmo spoustu dobrých skutků. Nikdo jsme nečekali, co se tu bude dít. Věřila jsem tomu, že to bude fajn. Ale že to bude tak neuvěřitelně emočně silné, to jsme netušili. Zázrak je asi něco, co se nedá plánovat. Jestli chceme mít, je třeba žít. Pak se tu a tam může zázrak přihodit, jako nám při tomto setkání...

Panu Karlu Peterkovi, řediteli televize, který celý pořad moderoval, jsem v rozhovoru mimo jiné řekla, že i když řada lidí vidí dnešní mládež jako nevychovanou a zkaženou, já jsem osobně poznala i mladé lidi, kteří jsou slušní, vychovaní, lidé s dobrým srdcem, kteří si váží stáří a dobrých lidí – a těmito mladými jsou žáci naší školy, kteří se mnou pravidelně chodí do domova seniorů, aby jeho obyvatele potěšili, pomohli jim, aby starým lidem aspoň na chvíli zpříjemnili jejich každodenní stereotypní život. Jsem na tyto žáky velmi pyšná a děkuji jim za jejich zájem a ochotu pomáhat.

Ráda bych se ještě vrátila k mému osobnímu zážitku při předávání cen Ď v pražském Národním divadle. Nepředpokládala jsem, že tuto cenu získám, přišla jsem si prostě jen užít večer v prostředí úžasných lidí. Protože nejvíc času trávím v lese, nejsem příliš zvyklá na lodičky, a tak jsem si je v sále sundala. V klídku sleduji průběh oceňování a s každým dalším oceněným nabývám dojmu, že jde o takové osobnosti, že mě se to určitě netýká... A vtom slyším svoje jméno... Hledám lodičky pod sedadlem... A když jsem pak dorazila k mikrofonu, i když času bylo ještě relativně dost, nestihla jsem si řeč připravit. Věděla jsem jen, že musím hlavně poděkovat našim studentům, protože, ač myšlenka navštěvovat seniory byla moje, tito studenti ji společně se mnou pravidelně realizují. Věděla jsem také, že chci poděkovat vedení SLŠ Hranice, které mi tyto schůzky se seniory umožňuje.

Po tomto děkovném projevu jsem se pomalu dostala zpět na své místo. Když pak celý ceremoniál skončil, spousty cizích lidí mi děkovaly za krásná slova a chtěli se se mnou fotit - prý tak krásnou uniformu a klobouk ještě neviděli.

Bylo to takzvaných pět minut slávy, které jsem si na jevišti ND vychutnala plnými doušky, a i kdybych už nic tak krásného nezažila, vždycky budu ty chvíle chovat ve své paměti jako jedny z nejkrásnějších v mém životě.

MATURITA SE BLÍŽÍ

ANKETA MEZI ČTVRŤÁKY

Zeptali jsme se čtvrtáků, jaké volitelné předměty si vybrali a proč? Vybrali jsme pro vás některé z odpovědí.

Ochrana lesů:

- Baví mě.
- Předmět mě baví, i když někteří si myslí, že je nejtěžší.

Ekonomika lesního hospodářství:

- Dá se obkecat.

Lesní těžba:

- Těžba je nejsmyslupnější předmět a učitel dokáže připravit ke zkoušce.
- Pan Bartoš je borec a dokáže donutit se učit.

Myslivost

- Stala se neodmyslitelnou součástí mého života, dojisté míry ji beru jako své životní poslání.

Hospodářská úprava lesů

- Dělal jsem "ententiky" a vyšlo to na hůlku.
- Bo kolega Podhorný je třídní a Bůh ví, že je spravedlivý.

V tomto čísle vám přinášíme odpovědi od dalších učitelů na naší škole: Mgr. Karly Strakové, Ing. Marka Šuby a Ing. Bc. Jiřího Kloze.

Ing. Karla Straková u nás vyučuje matematiku a biologii.

Co máte vystudované a proč jste se rozhodla učit matematiku a biologii?

Studovala jsem Přírodovědeckou fakultu Ostravské univerzity, obor matematika - biologie. Už ani nevím, proč jsem zvolila tuto aprobaci. Mým nejoblíbenějším předmětem bývala totiž ruština.

Která třída byla nebo je vaše nejoblíbenější (nejlepší)?

Každá třída je něčím specifická, nedá se jednoznačně určit "nejlepší" či "nejhorší". V každé jsou dobří i špatní jedinci.

Učila jste i jinde než na této škole a pokud ano, jaký to byl rozdíl?

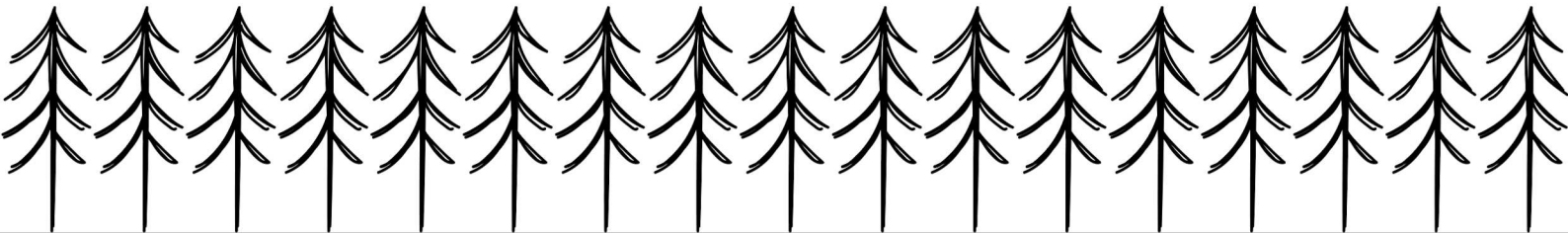
Před nástupem na SLŠ jsem učila na ZŠ. Rozdíl je to obrovský. Práce na SŠ je pro mě nesrovnatelně pohodovější a smysluplnější.

Ing. Marek Šuba u nás vyučuje pěstování lesů, základy lesnictví a praxe.

Jak dlouho učíte na této škole?

Na škole jsem od roku 2004, takže jsem v tomto školním roce zahájil 20. sezónu (předtím jsem 10 let pracoval na lesní správě Vítkov). Nejdéle jsem zde učil ekonomiku a poslední roky pěstování. Od letošního roku mám i nový předmět v prvním ročníku, základy lesnictví. Občas učím biologii a zoologii a dříve i psychologii práce a projektové řízení.

Jaký druh stromu byl vaším prvním zasazeným stromem a jaký je váš nejoblíbenější?

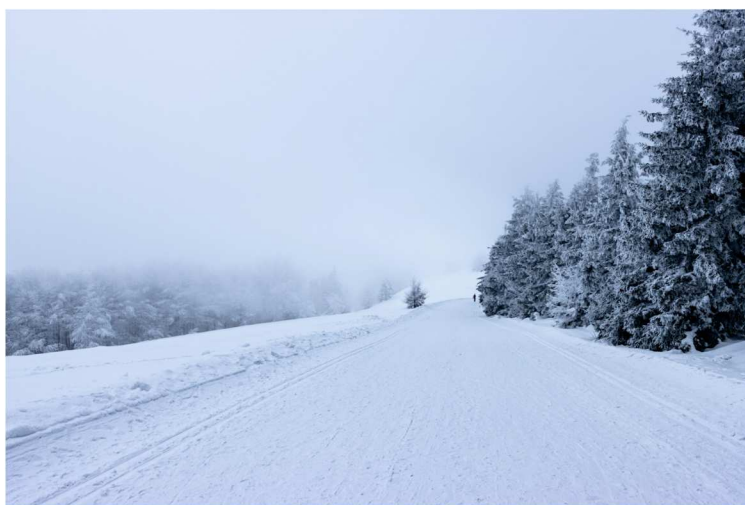
První strom si opravdu nepamatuju podle druhu, ale docela přesně podle termínu. Bylo to 1. května 1986 a za pár dní jsme se dozvěděli o výbuchu v jaderné elektrárně Černobyl a také o tom, že na nás možná i nějaký ten spad spadl... No a od té doby zářím...

Jinak za mého studia zde na SLŠ jsme nejvíce sadili smrky... A většina z nich je už i vytěžena. :-)

Mým nejoblíbenějším stromem je jedle, neboť se nejobtížněji vychovává, je poměrně vzácná a velmi citlivá na podmínky... Jako já...

Co vás nejvíce baví v pěstování?

V pěstování lesů mě nejvíce baví cvičení v lese a exkurze, takže záležitosti praktické. A z témat nejvíce výchova porostů... a žáků...

Ing. Bc. Jiří Kloz u nás vyučuje lesnickou zoologii, ochranu lesů, biologii a cvičení z biologie.

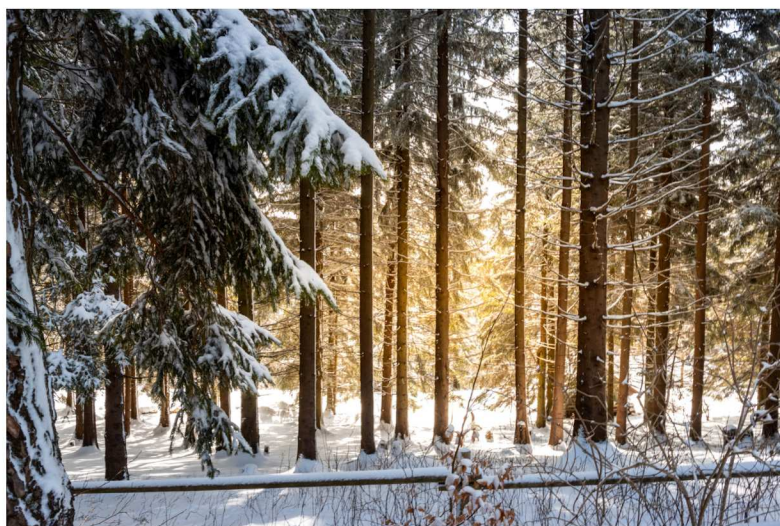
Co máte vystudované?

Střední lesnickou školu a Vyšší odbornou školu lesnickou v Trutnově (dnes Česká lesnická akademie Trutnov), obor Lesnictví se zaměřením na sportovní přípravu ("střelecká třída"). Mendelovu zemědělskou a lesnickou univerzitu v Brně (dnes Mendelova univerzita v Brně), obor Lesní inženýrství se specializací Péče o přírodu a krajinu. Bakalářský obor Specializace v pedagogice (Učitelství odborných předmětů) na Institutu celoživotního vzdělávání MZLU.

Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře?

Na tuto otázku jsem v dětství odpovídal následovně: Iguanodon, Irbis a Ibis. Myslím, že jsem si to vymyslel, aby to vypadalo a znělo zajímavě. Asi tomu tak bylo, ale pokud si prohlédnete vzezření těchto tvorů a nastudujete něco o jejich životě, určitě vás překvapí svou krásou a určitou výjimečností. Dnes bych mohl jmenovat stovky zvířat, které jsou snad ještě "zajímavější". Dnes bych však nevybíral podle atraktivnosti vzhledu či názvu zvířete, ale podle jeho biologických zajímavostí. V poslední době mě velmi zaujala existence měkkýše *Elysia chlorotica*, který se umí vyživovat jako rostlina. Pro překvapující skutečnosti se nemusíme uchýlovat k exoticky znějícím názvům ani chodit tak daleko do světa, ale stačí pozorovat a studovat život nepřeberného množství našich "obyčejných druhů" (tyto zajímavosti lze studovat právě v našem předmětu lesnická zoologie). Nicméně abych se nerozhovořil příliš, tak bych rád uvedl následující. Můžeme se na zvířata dívat s obdivem, úctou, někdy se strachem, někdy též s odporem či dokonce s nenávisí, s některými druhy dokonce "bojujeme", protože zdatně škodí v hospodářství. Nicméně je třeba si uvědomit, že každý živý organismus je nedílnou součástí našeho jedinečného okolí (našeho domova), které se nazývá biosféra a nachází se na velmi výjimečné planetě - Zemi. Co tím tedy chci říci? Pro mne je velmi fascinující sám fenomén života a v podobě, ve které se s ním každodenně setkáváme, je oslnivě, pestrý, krásný, podivuhodně propojený a vzájemně závislý. Uvažte ničím nerušené překrásné vycházky do lesa, kdy je jen na nás, co tam uvidíme. Co tam chceme vidět? Chceme vidět krásu, bezpečí, vlídnost, inteligenci, spolupráci? Uvidíme ji právě v přírodě. Bezesporně nejzajímavějším zvířetem na naší planetě je sám člověk, a právě proto, že člověk je i součástí přírody a byl obdarován schopností učení a svobodné volby, tak věřím v jeho dobré stránky... No a v neposlední řadě je třeba jmenovat (již jedině) mé jedinečné a výjimečné zvíře se jménem Nyra (příslušník druhu pes domácí).

Jak byste hodnotil Střední lesnickou školu Hranice?

Všude je možné najít mnoho nedostatků, avšak je také na nás, jak s nimi naložíme a co hodláme rozvíjet. Na naší škole najdeme dostatek vlídných, přátelských a vzdělaných lidí a řadu zapálených studentů, kteří jsou zvědaví, skromní a ochotní pečlivě studovat. Nacházíme se ve škole, která má bohatou historii a hlavně velmi zajímavé zaměření studia. Studium lesnictví je neuvěřitelně pestré, zajímavé, praktické a užitečné jak pro společnost, tak pro osobní život. V lesnictví si prakticky každý, kdo opravdu chce (a má zájem o studium), může najít právě to, co ho zajímá a baví. Považte, který obor studuje v takové komplexnosti svůj předmět zájmu? Právě v lesnictví najdete obory jak technicky zaměřené, tak biologické a ekonomické. Proto vlastní studium je poměrně náročné, všestranné, ale zejména v dnešní době myslím žádané a pozitivně vnímané.

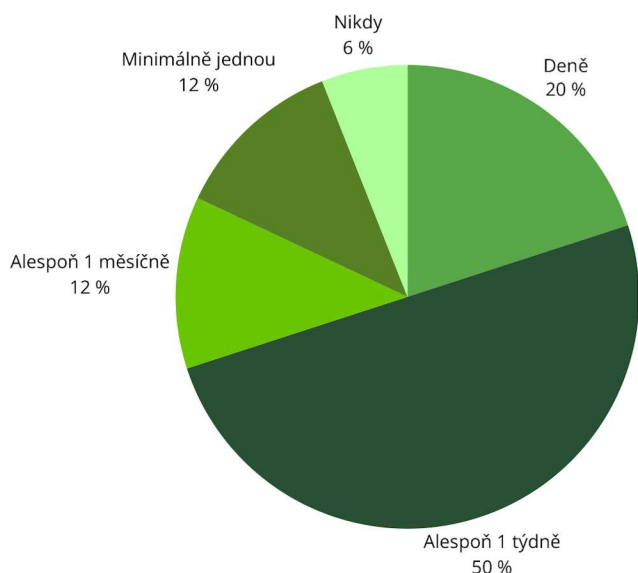
Mockrát všem děkuji za krásné odpovědi. Bylo mi ctí dělat s vámi všemi rozhovory

Alice Pinková, 1.A

Jsou ty bagety vážně k jídlu?

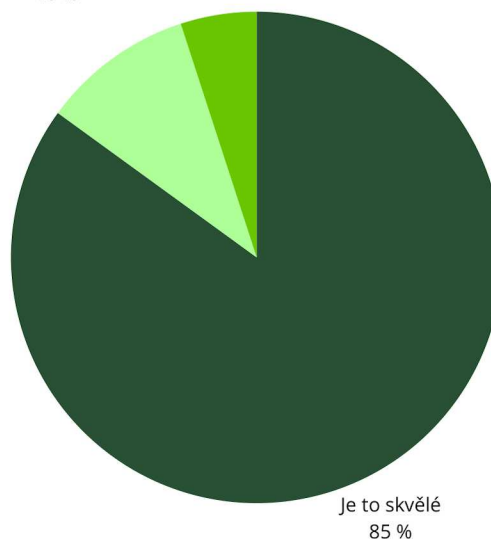
Přišel nový rok a my jsme si mohli povšimnout, že se na naší škole nachází něco nového. Jedná se o nový automat s pochutinami, kterým se nám vedení školy snaží zpříjemnit dlouhé dny plné testů a zkoušení. Studenti si nový automat rychle oblíbili a o velkých přestávkách se u něj začaly tvořit dlouhé fronty.

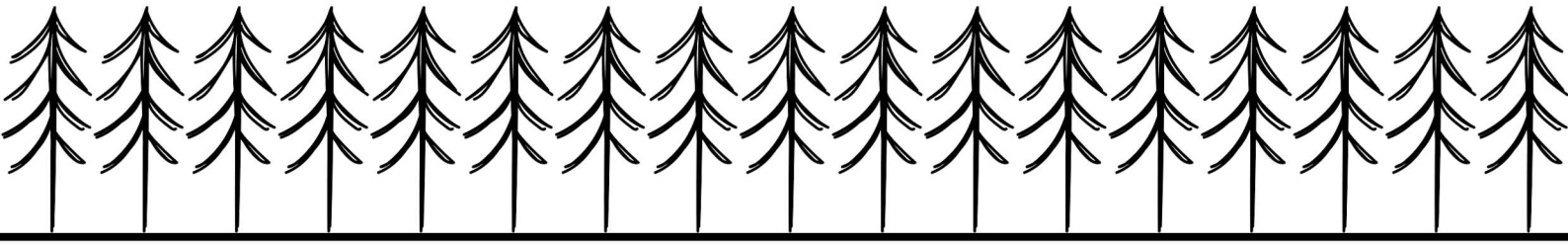

Podle našeho průzkumu, na který nám odpovědělo 155 studentů jsme zjistili, že automat na jídlo využívá aktivně 70 % dotázaných studentů. Naopak 6 % odpovědělo, že automat zatím nevyužili.

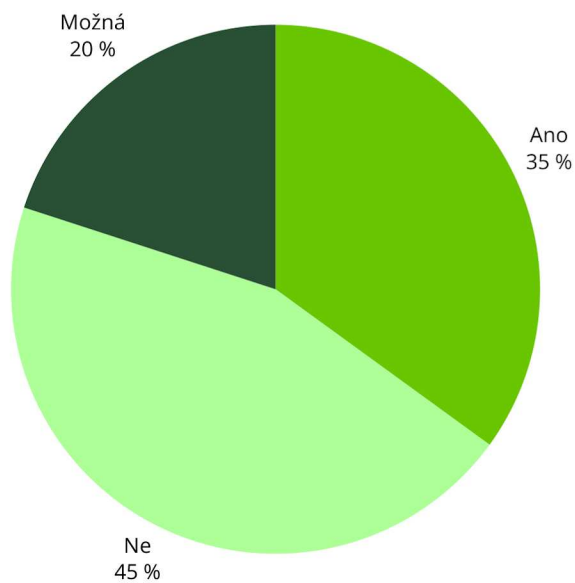
Dále jsme se zeptali, co si o novém automatu myslí a u valné většiny převládá pozitivní reakce.

Je to dobré, ale pro mě to je nevyužitelné
10 %

Asi každý z nás jednou šel kolem automatu s jídlem a v hlavě mu proběhla otázka, zda oné bagety jsou vůbec požitelné. Tak jsme se ze zajímavosti zeptali Vás

Osobně si myslím, že bagety jsou v naprostém pořádku. Pár jsem jich vyzkoušel a chutnali překvapivě dobře. Nakonec dokud chutnají dobře, tak musí být v pořádku, že? :)

Nejlepší stížnost:

Proč pořád nefungují karty? Ať už to do háje opraví. Už ode mě mají na podpoře 4 maily za poslední měsíc a furt nic...!

Nejlepší pochvala:

Nejlepší investice!!

Top 5 oblíbených pochutin:

- 1) Bageta
- 2) Kofola
- 3) Bueno
- 4) Caffè latte
- 5) Margot

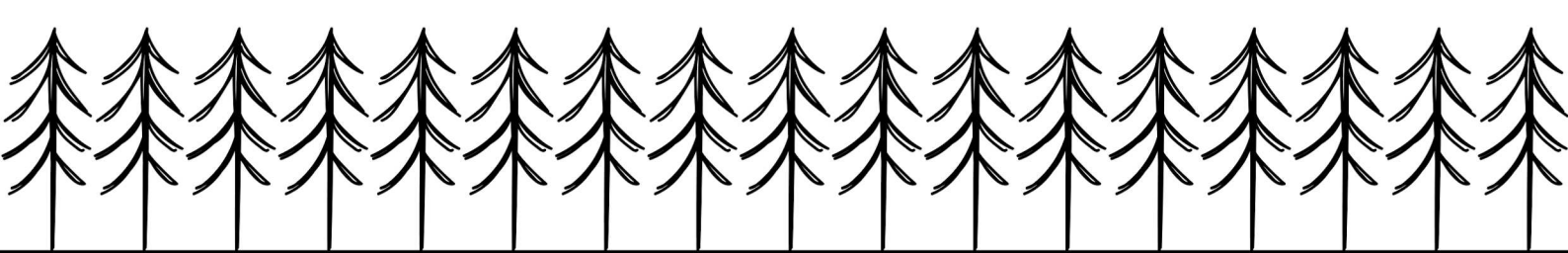

DRUHÁ ČÁST

Lesu zdar, milí čtenáři, vítám vás u druhé části mého povídání o pěší cestě do Maďarska. Minule jsme se rozloučili na faře u otce Wolfganga, tak tam opět navážeme.

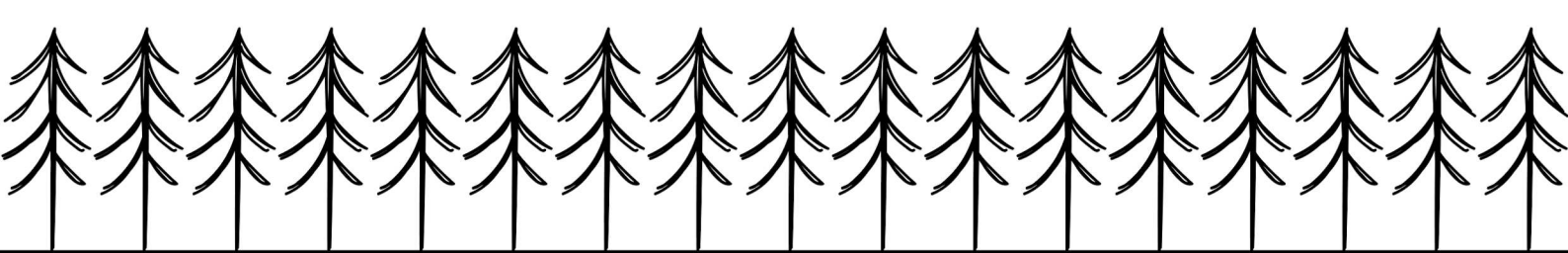
Probudili jsme se krásně vyspaní a připraveni k pochodu, ale museli jsme počkat, až si někdo z místních farníků dojde pro klíče. Čas jsme si zkrátili na prolézačkách, které byly vedle budovy fary. Poté, co jsme předali klíče, jsme se už vydali na cestu. Čekala nás typická severo-rakouská krajina. Větrníky a vinice, kam se podíváš, a sem tam nějaký golfisté. Cestu jsme si zkracovali hraním dračího doupěte. Odpoledne, když jsme měli za sebou asi dvacet kilometrů, rozhodli jsme se stavit do nějaké rakouské hospůdky. Červ si z Ondry dělal srandu, že jakmile se řeklo slovo hospoda, automaticky zrychlil, protože se těšil na pivo. Ovšem poté, co jsme mu s Rolfem řekli, že v Rakousku může pít už od šestnácti, též výrazně zrychlil, a dokonce předběhl Ondru, který byl v ten moment před námi. Co se týče výběru hospody, měli jsme obrovské štěstí. Ano, sice to byl celkem pajzl, ale veškerá obsluha byli Češi, dokonce nám říkali, že nás viděli, když nás asi den předtím mýjeli v autě. Poté, co zjistili, kam vlastně jdeme, nám řekli, že jsme blázni, ale dostali jsme pizzu a víno zdarma a to potěší. Po odchodu z hospody jsme ušli už jen kousek a začali jsme si hledat místo na spaní, tentokrát jsme to vyřešili opět spaním pod širákem. Z toho večera mám celkem silnou vzpomínku na chvíli při usínání, když jsem najednou slyšel Červa, jak říká: "Hele, tamhle jsou bachyně." To klid mému spánku moc nepřidalo, ale byl jsem až příliš unavený, abych to nějak víc řešil.

Vzbudili jsme se velice brzy kvůli dešti. Zkoušeli jsme se schovat a dospat v přilehlém altánku, ale nebylo to moc platné, takže jsme pak stejně vyrazili na cestu. Šli jsme celou dobu v dešti, což nebylo moc příjemné a měli jsme i celkem blbou náladu z nevyspání, ale tento den byl i tak velký zlomový bod. Překonali jsme totiž hranici sta kilometrů, i když jsme ten den ušli pouhých patnáct kilometrů. Nakonec jsme celí unavení a promočení klepali na farní bránu v Bad Pirawarthu. Místní farář, Otec Kosmas, nám vyhověl a poskytl nám místo na nocleh. Trochu jsme se vyděsili, když se nás zeptal, jak to máme s vírou. Pro kontext jsme tam byli dva křesťané, kteří ale v mnohém s církví nesouhlasí, a do toho je jeden z nás ateista a jeden buddhista (schválně můžete hádat, kdo je kdo). Ovšem tuhle otázku jsme nějak chytře zakecali. Protože jsme došli dost brzo, začali jsme si čas krátit různými hrami, hráli jsme páku, mobilní hry pro více lidí, předváděli si kouzelnické triky a tak dále. Ale hlavní bylo, že jsme si mohli usušit všechny promočené věci a že jsme spali pod střechou a v suchu. Do rána už se zvládlo počasí vypršet, takže nás čekalo krásné slunné ráno, ale také parný den. Toho dne jsme měli poprvé na pohled Vídeň, ale tím, že jsme se blížili k Vídni, jsme museli čím dál tím víc chodit po asfaltu, což v kombinaci s parným počasím bylo celkem nepříjemné. Před horkem se nám jednou podařilo utéct do cukrárny ve městě Wolkersdorf, a abych byl upřímný, tak jsme tam asi úplně nezapadali. Vypadalo to tam totiž celkem luxusně a my jsme byli po šestidenním pochodu, takže jsme byli pro ostatní v cukrárně trochu děsiví, ale účel to splnilo, protože zmrzlina byla fakt skvělá. Posílení zmrzlinou jsme došli do malého lesíka těsně před Vídní. Fakt, že jsme tam museli dojít po rychlostní silnici a přeběhnout dva kruháče, je už jen takovým malým zpestřením. V lesíku jsme našli altánek, ve kterém jsme přespali další noc.

Jakmile jsme se ráno vzbudili, věděli jsme, co nás dnes čeká - Vídeň. Ale než jsme se dostali do centra, museli jsme projít opravdu dlouhou industriální část Vídně. Doslova obrovským překvapením pro mne byl Dunaj, protože i když jsem spoustukrát slyšel o tom, jak je obrovský a monumentální, vidět jej naživo bylo něco jiného. Po cestě jsme se stavili ještě na jedno rychlé kafe, kterým jsme zároveň oslavili Červovy narozeniny. A pak už nás to čekalo, centrum Vídně. A co vám budu povídat, Vídeň je fakt hezká, ty úchvatné kostely a katedrály jsou prostě úžasný. Při pohledu na ně si připadáte tak malí a nechápete, jak to dokázali vybudovat lidé. Asi okolo poledne jsme došli k vídeňskému parlamentu, což je taky naprosto monumentální stavba, ale nad Vídní jsem se tu asi už rozplýval až dost. Poté, co jsme dorazili k parlamentu, jsme se svezli metrem k místu, kde prodávají originální sacher dorty. Ale jakmile jsme viděli, že jeden stojí 60 eur, tak jsme se odtamtud rychle zase pakovali. Společně jsme jako poslední památku navštívili zámek Schönbrunn. Pak už jsme se metrem svezli k nádraží, kde jsme se rozloučili s Červem a Ondrou, kteří už z časových důvodů nemohli pokračovat, takže jsme v naší cestě dál pokračovali jen ve dvou.

Tak a stejně jako jsme se my ve Vídni rozloučili, se s i já s vámi loučím. Doufám, že se vám můj dnešní článek líbil a těšíte se na jeho další část. A pokud se už teď nemůžete dočkat, jak to s námi dopadlo, měli byste zde mít QR kódy, které si můžete načíst a podívat se na video z cesty.

S přáním hezkého dne
Brey, 2.B

S DOVOZCEM JAPONSKÝCH ČAJŮ (DRUHÁ ČÁST)

Ahoj, vítám čtenáře u pokračování druhé části rozhovoru s Areekem.

Kdy plánuješ znova navštívit Japonsko a za jakým účelem?

Tak to ti řeknu úplně přesně, plánuji odletět 17.10. A tentokrát je to návštěva obchodních kontaktů, půjdu se podívat na čajové políčka v prefektuře Shiga a Gifu, půjdu navštívit jednoho chlapíka Čecha který se tam přestěhoval a má tam čajovou plantáž a dělá zajímavou sencha. Ale hlavní misí této letošní výpravy je, že budeme u Kinezuků vyrábět bílý čaj, japonský bílý čaj, bude to prvotina. Dodal jsem, že je to pro Japonsko neobvyklé a Areek mi to hned objasnil: je to neobvyklé, ale ono to vzniklo tak, že já jsem tam byl na podzim a já jsem si tam natrhal ošatku čajových lístků a ty jsem si pak na hotelu zpracoval - vlastně necháš zavadnout, zaroluješ a potom sušíš, ale výsledek no byla to letní sklizeň a nebylo to jako gyokuro co pijeme, ale bylo to chuťově do nějakého bílého nepálského čaje a moc se mi to líbilo. Tak jsem řekl u Kinezuků co takhle tady vyrobít místo toho toto, protože abyste z podzimní sklizně dělali banchu, která nemá stejně žádnou cenu a s Kazukim to hnedka cinklo, říká, to by určitě bylo zajímavější než ta bancha, a tak jsme se dohodli a jsem zvědavý na tu realizaci a těším se na to.

Kde tě můžeme potkat a ochutnat tvoje čaje anebo si je po případně koupit?

Tak nejjednodušší nákup mých čajů je na eshopu www.rishe.eu a nebo se dá potkat na degustacích. Většinou degustace kdy budou, házím na Facebook na svůj telegram co mám firemní a posílám do newsletteru, takže když jdeš na moje stránky, tak je tam možnost přihlásit se k newsletteru. A potom na čajových festivalech, ale zrovna nám sezona skončila, takže to příští rok.

Jak začít s japonskými čaji? Co je nejlepší na začátek?

Jestli to myslíš jako čaj, tak za mě je na začátek super Kukicha a už celkem jedno, jestli Kukicha Murakami či Kukicha Midori apod. Ta kukicha mi přijde, že za málo peněz dostaneš čaj na několik způsobů, když ho zaleješ teplou vodou chutná jinak a když studenější zase něco jiného a ještě to není smrtící nastřelovák s kofeinem, a to je pro mě je kukicha nejpitější čaj, tak podle toho a kdybych to bral jako low-costově čím začít, tak já bych si pořídil nějaké shiboridashi nebo gaiwan to jsou nejlevnější kusy keramiky a já si myslím, že ti to dlouho dobu bude fungovat. Když zjistíš, že Japonci jsou to, co tě baví, stačí začít zainvestovat a bude to vypadat jak u mě v ateliéru 😊 a nebo ještě je zajímavý to, co já mám a budu to zapínat na stránkách, tak budu mít nějaký degustační balíčky, takhle to bude nějak vypadat, bude to pět různých čajů zabalených po jedné dávce a ochutnáš japonský zelený a japonský oolong a myslím si, že to bude super. Ale v poměru na množství vyjde ta Kukicha pořád líp.

Já: Tímto bych ti chtěl poděkovat díky, že si přijal moji žádost a děkuji za pozvání a budu se těšit příště

Areek: Já taky děkuji ať se daří

Fotka, kde jsem se s Areekem seznámil jako dobrovolník na čajovém festivalu v polském Těšíně se jménem Svátek čaje/Swiato herbaty.

Tak a tímto vám děkuji za přečtení a budu se s vámi těšit na další článek se šálkem čaje v ruce :)

ZIMNÍ PŘIKRMOVÁNÍ

Myslivci odjakživa v zimních měsících pomáhají zvěři v podobě pravidelného příkrmování do krmných zařízení, ale co když se chce zapojit i širší neboli laická veřejnost?

V zimě je na tom zvěř ve většině případů z důvodu chybějící potravy znatelně energeticky hůř než po zbytek roku. Proto by se neměla zbytečně vyrušovat z klidového režimu. Pokud je to možné, nenechávejte své čtyřnohé společníky volně pobíhat po polích a lesích a sami také zvěř zbytečně nevyrušujte.

Předtím než vůbec začnete sami zvěři dobrovolně pomáhat, bude lepší se poradit se spolkem, který danou honitbu obhospodařuje. Myslivci dobrovolnictví v krušných časech určitě ocení a také vám poradí, jaké pro veřejnost dostupné krmivo bude pro zvěř vhodné. Jak asi sami víte, například čerstvé pečivo asi nebude z důvodu horší stravitelnosti to pravé.

Myslivci rozlišují krmiva na jadrná, objemová, dužnatá a minerální soli. Jedna z nejlepších surovin, se kterou je dobré začít už ke konci podzimu (pro zakládání dostatečných tukových zásob), jsou plody stromů, jako jsou kaštiny, žaludy, ořechy, bukvice a jiné. Další potrava s vysokým procentem vitamínů a vody v zimních měsících, kdy je téměř každá stojatá voda zamrznutá, je dužnatá (ovoce a zelenina). Myslím tím jablka, hrušky, mrkev, řepu a tak dále. Použít můžete i krmiva jadrná, jako je třeba pšenice, ječmen, oves, nebo také kukuřici. Mezi krmiva objemová řadíme například jetel, vojtěšku a letniny (ostružiní, maliní). Myslivci také velmi často používají sůl pro zvěř s vysokým obsahem minerálních látek.

Před nesprávným podáním potravy zvěři se ale opravdu raději poradte se zkušenější osobou, jelikož když určitý druh zvěře nakrmíte neodpovídajícím druhem krmiva, mohlo by dojít k neštěstí v podobě úhynu zvířete. Pro příklad uvedu nepříznivé účinky pšenice pro zvěř srnčí.

PROBLÉMY S EMOJI

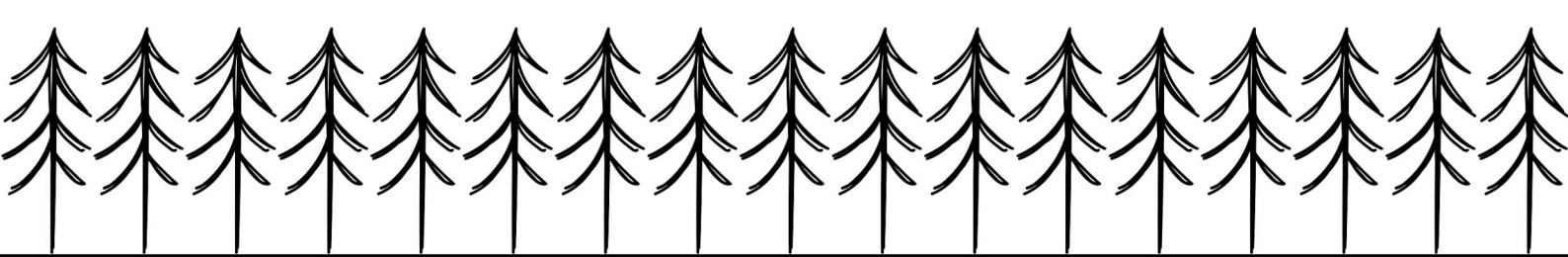

Zdravíme všechny čtenáře Homelesu, tentokrát jsme si pro vás připravili něco trochu jiného, než jste od nás zvyklí. Jednou jsme se takhle bavili s přáteli o různosti emotikonů na sociálních sítích a narazili jsme na vážné nedostatky. Proto jsme se rozhodli napsat krátkou satirickou zprávu přímo pro Instagram a přeložit ji i do angličtiny, aby měla opravdu široký dosah.

Vážený a ctěný Instagrame,

ráda bych na vás podala stížnost kvůli vašemu nedostatečnému množství emotikonů. Chtěla jsem plně využít možnosti vašich emotikonů a akorát jsem zjistila, že mi vůbec nevyhovují! Nevím, jaký máte sakra problém s mým telefonem, ale nenachází se na něm salutující emotikon, který by se mi tak hodil do mnoha konverzací. Přitom aplikace Messenger, která také spadá pod stejnou společnost jako vy, ho má běžně ve svém repertoáru a potom přijdu na Instagram a NIC. Nikde nic, jen hromada v tu chvíli zbytečných emotikonů. Nevím, jestli vám to nepřijde trapné, ale mně by to trapné přišlo, kdyby mě zastínila aplikace jako Messenger. Nevím, jestli mi přijdete k smíchu nebo k pláči. A to vše kvůli jednomu emotikonu! Že se nestydíte. Měli byste si příště lépe ohlídat všechny své emotikony, aby se vám ZASE někam nezatoulaly. Přitom ostatní uživatelé ho tam klidně mají. Naštvali jste mě a já se hodlám ozvat. Nebudu jako všichni ostatní, co jdou slepě za vaším sladkým hlasem jako ovce. Doufám, že jsem se vyjádřila dost jasně. Přeji hezký zbytek dne a doufám, že se toto už nebude opakovat.

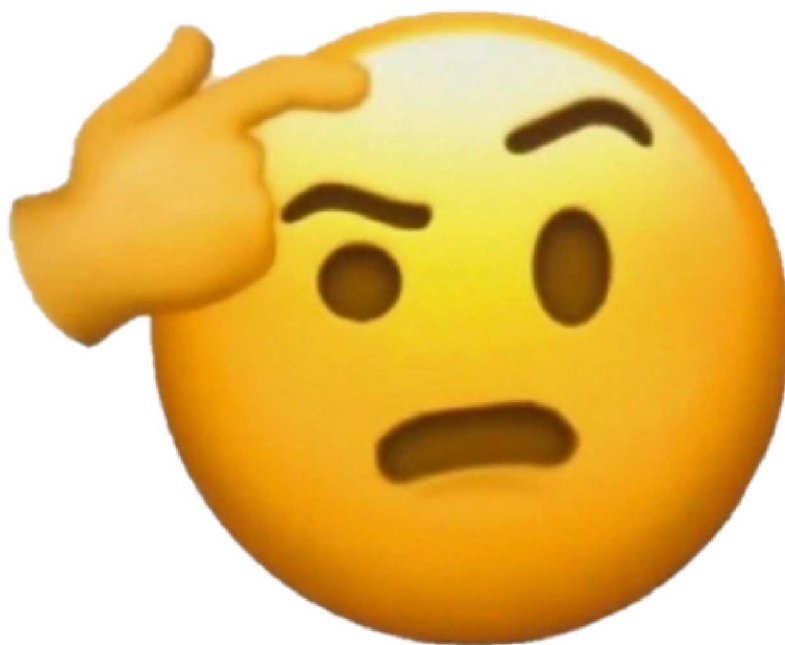

Dear and honoured Instagram.

I would like to file a complaint against you, because of your lack of emoticons. I wanted to take full advantage of your emoticons, only to find that they don't suit me at all! I don't know what the hell your problem is with my phone, but there is no "salute" emoji on it, which would be so useful in many conversations. Yet the Messenger app, which also falls under the same company as yours, normally has it in its repertoire and then I come to Instagram and NOTHING. Nothing anywhere, just a bunch of at-the-moment useless emoticons. I don't know if you find it embarrassing, but I would find it embarrassing if I was overshadowed by an app like Messenger. I don't know if you find it for laugh or for cry. And all because of one emoticon! That you're not ashamed. You should keep an eye on all your emoticons next time, so they are not lost somewhere. While other users have it there. You've made me angry and I'm going to speak up. I'm not going to be like all the others who blindly follow your sweet voice like sheep.

I hope I made myself clear. Have a nice rest of the day and I hope this doesn't happen again.

Daniela Svobodová, 2.A,
Antonín Orság, 2.A

MASOŽRAVÉ ROSTLINY

Odjakživa mě zaujalo se starat o exotická zvířata, tak i rostliny, ke kterým patří hlavně masožravé rostliny. Myslím si, že je to velice specifický koníček, který má různé kroky a člověku to přináší dovědět se o přírodě více zkušeností. Nejlepší v tomhle koníčku je, že je spousta druhů a každý se liší jinými vlastnostmi.

Než si pořídíte domů jednu z těchto rostlin, měli by jste být poučeni několika kroky, aby vám taková rostlina přežila a měla co nejbližší k jejím přirozeným podmínkám.

Samostatné pěstování a postupy

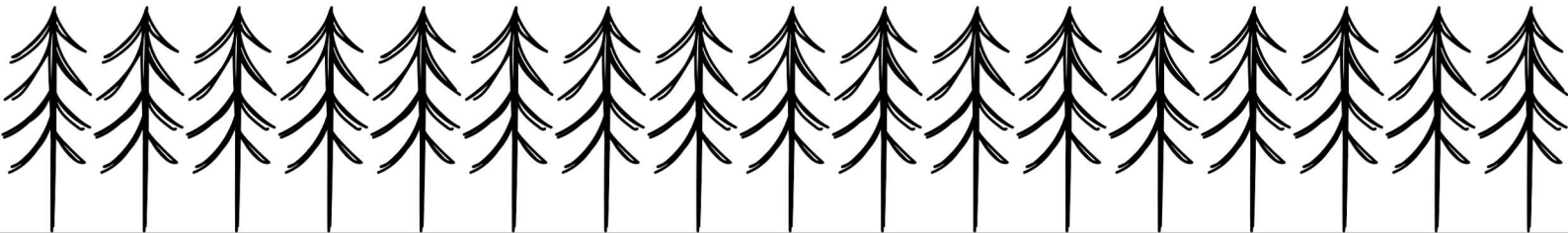
Masožravé rostliny se v přírodě vyskytují na slunných, bažinatých stanovištích. Není tedy divu, že pro zdárný růst potřebují dostatek vody a slunečního záření. Většina běžných druhů masožravek dobře snáší přímé slunce, naopak na tmavých místech velmi strádá.

Rostlinám musíme zajistit také dostatek vody. Květináč se substrátem by při pěstování těchto vlhkomilných rostlin měl stát v misce s asi centimetrovou hladinou vody. Po vyschnutí vody v misce ji musíme rostlinám ihned dodat, jelikož vyschnutí substrátu bývá fatální.

Se samotným substrátem si většinou příliš hlavu lámat nemusíte. Masožravkám vyhovují substráty chudé na živiny a vystačí si tak většinou i s půdou, ve které si je přivezete z obchodu či zahradnictví. Nejlépe však rostou v rašelině smíchané s pískem.

Masožravky nesnášejí vodu bohatou na minerály. Nikdy je tedy nepřihnojujte běžnými hnojivy pro pokojové rostliny.

Mucholapka Podivná

Mucholapka podivná potřebuje dostatek sluníčka, tedy světla. Na světle její pasti nádherně zčervenají a rostliny jsou pak krásně vitální a jejich pasti rychle reagují. Proto i doma je pěstujte na plně osvětleném stanovišti. Ideální je balkon, parapet na okně nebo zahrada.

Doma na parapetu můžete mucholapku občas přikrmit hmyzem, ale nepřehánějte to. Menší rostliny nejsou schopny strávit velký hmyz jako je například vosa apod. Pokud to přeženete, tak past zčerná a list odumře. Listy zčernají časem vždy, je to běžný proces ale není dobré je zbytečně překrmovat. Pokud list zčerná a odumře, tak místo něj časem naroste nový. Krmít můžete hmyzem nebo krmivem pro rybičky.

Nejčastěji se živí hlavně drobným hmyzem.

Rosnatka kapská

Rosnatka je zajímavá masožravá rostlina, která na svůj lepkavý nektar láká a zachycuje poletující hmyz.

Rosnatka roste hustě, rovnoměrně rozprostřená do tvaru růžice. Růžice se skládá z červeně chloupkatých listů. Na horní straně můžeme najít pohyblivé chapadlovité chloupky, které na špičce vylučují lepkavý nektar, na který se zachycuje drobný hmyz. Rosnatka kvete na jaře bílými nebo červenými květy, které vyrůstají na oválném šlahounu. Rostlinu však květenství vysiluje, proto se doporučuje květ odstranit.

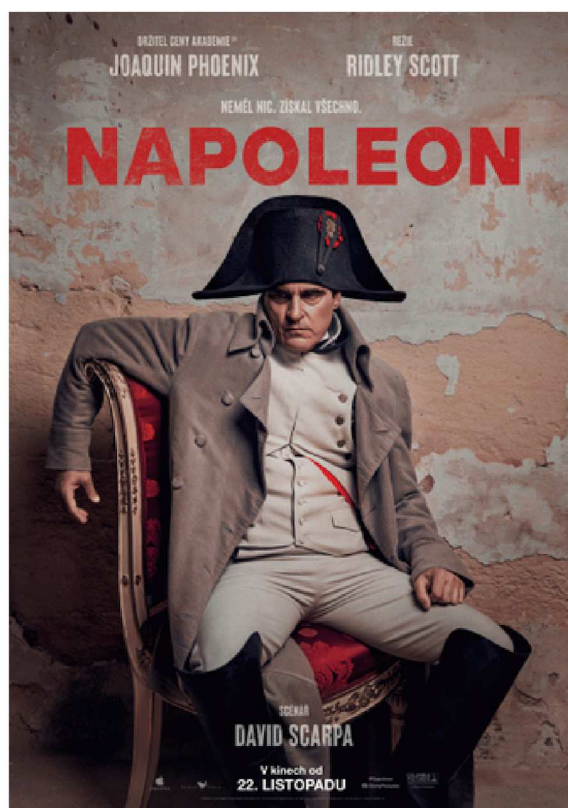
Vojtěch Brázdil, 1.A

NAPOLEON

Nový film o jednoho z nejslavnějších a nejlepších vojevůdců všech dob režiséra Ridleyho Scotta byl epický, jedinečný, avšak nesoustředěný. Film popisuje život Napoleona Bonaparte od jeho vítězství nad Brity při obléhání přístavu Toulon až po jeho smrt ve vyhnanství na ostrově Sv. Helena.

Tento film má své historické nedostatky, avšak na to, že se Ridleymu Scottovi povedlo vecpat skoro celý život Napoleona do dvou a půl hodinového snímku je velice úctyhodné a musím uznat, že se mu to povedlo. Film si udržuje skvělou atmosféru, rychlé tempo a já osobně jsem se cítil být součástí filmu. Napoleona ztvárnil skvělý Joaquin Phoenix, který oplýval Napoleonovou výškou leč ne jeho mládím, přesto dle mého názoru ho zahrál dobře jediné, co mi vadilo byl neustálý jeden téměř nikdy se neměnicí výraz v jeho tváři, sem tam se někdy zamračil nebo usmál ale jinak furt ten stejný obličej. Josefínu, Napoleonovu manželku ztvárnila Vanessa Kirby, ta byla zas pro změnu mladší v tomto filmu než v realitě. Leč to nemění nic na tom, že velmi dobře zahrála chudou šlechtičnu vdovu. Co mi na tomto filmu přijde také trochu špatně je střih mezi jednotlivými událostmi, často se po dokončení jedné události hned přepne na další a pokud člověk nezná všechny události může to pro něj být matoucí. Je to jako číst knihu a najednou přeskočit deset stránek. Na závěr tento film rozhodně stojí za vaši pozornost, pokud vás alespoň trochu historie zajímá a, nebo jen chcete vidět dobrý nový film.

ZAS...

Zas končí rok
a všude sníh
jdu nazpět ve svých šlépějích
Tak zas rok končí
a jaký byl?
A kolik bylo dobrých chvil?
A proč ty špatné musí být?
Abychom šťastné mohli ctít...
Na zmrzlé růži
teď leží sníh
zas přijde jaro
a na rty smích

Zas končí rok
a všude sníh
já pluji v času peřejích
S pokorou přijímám
co má se stát
a bližním dál budu
své srdce
rozdávat...

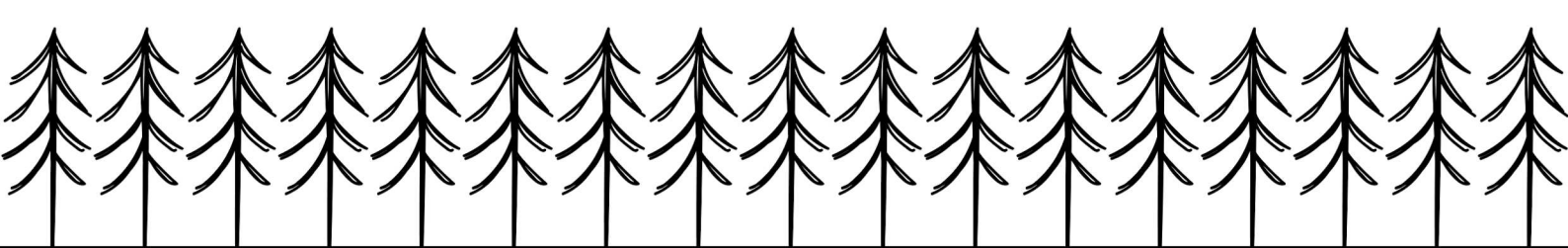
Zlata Stříbrná

V šeru

Jdu v šeru prázdným městem,
stále bičován deštěm,
stále padá voda z oblaků.
Sic schován do kabátu,
uvnitř cítím chlad,
nevím co znamená, snad
jen prázdno z dalek,
nebo jsem se jen zalek,
však sám nevím čeho.
Asi že pohltí mě to šero.

Brey, 2. B

O ráji a pekle

Ještě málo je mi let,
proto mi tak voní svět.
I když občas hořký je,
je též plný naděje.
Plný všech krásných věcí,
víc trápit již se nechci.
Však nemůže být bez tmy světlo,
každý si musí zažít malé peklo.
Aby opravdu ocenil ráj,
aby šel za sny, co se mu zdaj.

Slunce západ

Sedím a pozoruji obraz, co slunce kreslí,
jako by ty barvy lepší zítřky nesly.
Ale slunce už unaveně klesá a nechává stíny
a objevuje se obraz zcela jiný.
V temném údolí planoucí světla
to lidé jak světlušky svítí zcela.
Jsou jako mravenci, malí a plní shonu,
jako by v něm ztratili svou svobodu.

OSMISMĚRKA

AMULET BATOH BRANKA BUNDA ČINKA ČÍTANKA DCERUŠKA DOLAR DÝMKA
ELEKTRÁRNA FAZOLKA FIALKA FIGURA FREGATA FUJARA HACIENDA HYGIENA
INSCENACE JAHODA KANÁL KANTYNA KAPKA KAPSA KNIHA LOUŽE LUPEN MANŽETA
MASLE MATKA MOTIV NANUK NÁSYP NÁZOR OKURKA PARCELA PÉCHOTA POPEL
ROBOTA ROZHLAS SCHŮZE SKLÁDKA SKŘÍŇ ŠTÁVA TRASA ULICE

B P Ř Š Ť Á V A N E I G Y H K
A L E C R A P D K A N T Ý N A
T K E J O A E O Ý L L K E A N
O E D N Z K Z H P M A E R K Á
H L A Á H P Ů A Y P K I P L L
C Š E Z L A H J S D Š A F O U
Ě A C O A K C A Á A U A U Z P
P M A R S A S I N K R Ž M A E
Č A N R Á R T K E L E T O F N
I T E L U M A E Ř N C C T R A
N K C C A G E H Ž Í D O I A K
K A S D A H I N K N Ň A V L R
A K N A T Í Č F U J A R A O U
M U I U E A T O B O R M L D K
B R A N K A T A G E R F E S O

Pohodové svátky a Šťastný nový rok ...(tajenka)

ŠÉFREDAKTORKY:

Adéla Stanovská, 3.A
Markéta Kleinová, 3.A

REKTOŘI A PŘISPĚVATELÉ:

Alice Pinková, 1.A
Vojtěch Brázdil, 1.A
Rozálie Musilová, 1.B
Filip Vidlička, 2.A
Daniela Svobodová, 2.A
Antonín Orság, 2.A
Brey, 2.B
Matyáš Červinka, 2.B
Antonín Kubiš, 3. A
Matěj Káňa, 3. A
Michal Mayer, 3.A
Markéta Kleinová, 3.A
Adéla Stanovská, 3.A
Gabriela Zychová, 4.A
Martin Novotný, 4.B

Ing. Lukáš Kandler
Ing. Helena Drozdová
Mgr. Ivana Zlata Matysová
Mgr. Iva Pytelová
Mgr. Pavel Strýček
Renata Knápková

FOTOGRAFIE:

Adéla Stanovská, 3.A
Kristián Cichý, 3.A
Vojtěch Bill, 4.B

NA ÚPRAVĚ SE PODÍLELI:

Mgr. Jan Beláň
Mgr. Veronika Laryšová
Mgr. Vojtěch Zlámal, Ph.D
Mgr. Regina Kudláčková

KONTAKT:

e-mail: homeles@slshranice.cz

CO NÁS ČEKÁ?

Školní akce:

- 26.1. pasování žáků prvního ročníku
- 1.2. rozdávání pololetních vysvědčení

Pro veřejnost:

- 6.1. druhý den otevřených dveří
- 27.1. třetí den otevřených dveří

Volno:

- 2.2. pololetní prázdniny
- 12.2.-16.2. jarní prázdniny

**Střední lesnická
škola Hranice**

*Veselé Vánoce a
krásný nový rok
2024*

LEDEN

PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO	NE
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ÚNOR

PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO	NE
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29			

